

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น มีปรัชญาหรืออุดมการณ์เพื่อพัฒนา กำลังคน ให้มีคุณลักษณะสำคัญอยู่ 2 ประการด้วยกันคือ เพื่อสร้างกำลังคนโดยมุ่งหมายที่จะผลิตบัณฑิต เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม โดยมีมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานวิชาการในระดับนานาชาติ และอีกประการหนึ่งก็เพื่อให้ได้บัณฑิตเป็นคนที่สมบูรณ์ มีลักษณะของบัณฑิตคือ ความรู้ ปัญญา และคุณธรรม หรือเรียกว่าเป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรม

ดังนั้น จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทอันสำคัญในการพัฒนา ประเทศซึ่งมีภาระหน้าที่หลักก็คือ การผลิตบัณฑิตออกไปพัฒนาประเทศ บุคคลที่จะเป็น ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ หรือเป็นประโยชน์ต่อสังคมจะต้องเป็นบุคคลที่มี คุณภาพดี หรือเป็นบุคคลที่ได้รับการพัฒนามีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาชีพชั้นสูง สติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ นักศึกษามหาวิทยาลัยจึงเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต

การที่จะพัฒนานักศึกษาในมหาวิทยาลัย ให้มีคุณสมบัติตามที่กล่าวมาแล้วนั้น ใช่ว่าเพียงแต่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ความรู้ทางด้านวิชาการและวิชาชีพเท่านั้น แต่ยังรวมถึง การพัฒนาให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของ ประเทศ ดังนั้น การจัดการอุดมศึกษาจึงต้องมุ่งทั้งในเรื่องของการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร คือ การเรียนการสอนควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตร ซึ่งจะ เป็นส่วนสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณสมบัติของนักศึกษา เสริมสร้างบุคลิกภาพและ สมรรถภาพในด้านต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษา (สตีลส์ แก้วบุคคา, 2537)

สำหรับลักษณะของหลักสูตรพลศึกษา ในระดับอุดมศึกษาของไทยจัดขึ้นตามปรัชญา และนโยบายของสถาบันแต่ละสถาบันที่ได้ทำการเปิดสอนวิชาชีพพลศึกษา ภายใต้ปรัชญาของ แผนการศึกษาแห่งชาติที่ว่า “การศึกษาระดับอุดมศึกษาหลังระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมุ่งพัฒนา ความเจริญงอกงาม ทางสติปัญญาและความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ มุ่งสร้างสรรค์กำลัง คนในระดับวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาประเทศ และมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม

จริยธรรม มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคล สังคมและประเทศไทย (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539)

จากแนวโน้มในปัจจุบันและอนาคต ความต้องการของสังคมปัจจุบันมุ่งเน้นถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของบุคคลมากขึ้น ภาครัฐบาลมีการส่งเสริมให้ประชาชนเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ด้านเอกชนมีการดำเนินการด้านธุรกิจกีฬาเพื่อสนองความต้องการของคนในสังคมปัจจุบัน สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเข้าสู่วิชาชีพที่ขยายตัวและเปลี่ยนแปลงไปในสังคมปัจจุบัน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้มองเห็นความสำคัญในการจัดการศึกษาด้านพลศึกษา จึงได้พิจารณาเปิดสอนหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา พ.ศ. 2536 โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้ (ปรีชา กลิ่นรัตน์, 2536)

- (1) มีจริยธรรม และคุณธรรม ความรับผิดชอบ และศรัทธาในวิชาชีพ
- (2) มีความรู้ทางวิชาการ มีทักษะในการถ่ายทอดและปฏิบัติจริง
- (3) มีความรู้ และรอบรู้เชิงผสมผสานด้านพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ
- (4) มีความสามารถปฏิบัติการสอน พลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ ทั้งในภาครัฐ เอกชน และอาชีพอิสระที่เกี่ยวข้อง
- (5) มีความสามารถปฏิบัติงานทางธุรกิจกีฬา พลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ในภาคเอกชนหรืออาชีพอิสระที่เกี่ยวข้อง

โดยหลักสูตรกำหนดให้นักศึกษาเลือกเข้าแผนการศึกษา เมื่อเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เลือกแผนใดแผนหนึ่งจาก 2 แผน คือ แผน ก. และ แผน ข.

แผน ก. (พลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ) มุ่งผลิตบัณฑิต ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพครูทางการสอนพลศึกษา ทั้งในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน

แผน ข.(พลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา) มุ่งผลิตบัณฑิต ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพครูทางการสอนพลศึกษา ทั้งในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน ตลอดจนการทำงานทางธุรกิจกีฬาหรือการจัดการกีฬาในภาคเอกชน รวมทั้งการมีศักยภาพที่พร้อมจะประกอบอาชีพอิสระที่เกี่ยวข้องกับงานด้านพลศึกษาและธุรกิจการกีฬา (หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา พ.ศ. 2536 ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น)

เฉพาะหลักสูตร แผน ข. ที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นหลักสูตรสาขาใหม่ทางพลศึกษา ซึ่งในปัจจุบันได้เปิดสอนเพียงสถาบันเดียวในประเทศไทย โดยมีผู้สำเร็จการศึกษเป็นบัณฑิตรุ่นแรก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539

จากหลักสูตรทั้งสองแผนข้างต้น นักศึกษาจะต้องเรียนตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 136 หน่วยกิต และ (1) จะต้องฝึกงานนอกเหนือจากการเรียนตามปกติในหลักสูตร โดยการฝึกงานใน

กิจกรรมที่เกี่ยวกับวิชาชีพและการให้บริการชุมชนไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง ซึ่งเป็นไปตามระเบียบการฝึกงานของสาขาวิชาพลศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ (2) จะต้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน “รายการพัฒนาการสมรรถภาพทางกายและทักษะกีฬา ซึ่งเป็นไปตามระเบียบภาคพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วย

(1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (ทั้งแผน ก. และแผน ข.)	32 หน่วยกิต
ก. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	20 หน่วยกิต
ข. กลุ่มวิชาภาษา	6 หน่วยกิต
ค. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	6 หน่วยกิต
(2) หมวดวิชาเฉพาะ (ทั้งแผน ก. และแผน ข.)	100 หน่วยกิต
ก. กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	20 หน่วยกิต
ข. กลุ่มวิชาชีพ	80 หน่วยกิต
กลุ่มวิชาชีพ 80 หน่วยกิตเป็นดังนี้	
แผน ก. (พลศึกษา และวิทยาศาสตร์สุขภาพ)	
- วิชาพลศึกษา	62 หน่วยกิต
- วิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	18 หน่วยกิต
แผน ข. (พลศึกษา และเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา)	
- วิชาพลศึกษา	50 หน่วยกิต
- วิชาเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา	30 หน่วยกิต

การจัดการศึกษาของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาดังกล่าวข้างต้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องยึดหลัก การจัดการศึกษาตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะที่ได้ตั้งไว้ ผู้สอนและผู้เรียนถือว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ (พรรณี ช.เจนจิต, 2538) นอกจากนี้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวการสำคัญที่จะส่งเสริมให้กิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในการเรียนการสอน ผู้สอนจำเป็นต้องปลูกฝังแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลดีทั้งทางด้านการเรียนและการทำงาน (ประสาธน์ ปันตวัฏฐ, 2516) พัฒนาการของแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์อาจเกิดจากความคาดหวัง ซึ่งเป็นรอยประทับใจมาตั้งแต่เล็กๆ (พรรณี ช.เจนจิต, 2538)

จากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ของเด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีอิทธิพลทำให้เด็กเป็นคนที่มีความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามไปด้วย บุคคลที่มีความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะ

หวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นอกจากขึ้นกับความสามารถแล้วยังขึ้นกับแรงจูงใจในการเรียน นักเรียนที่มีความสามารถสูง แต่ขาดแรง จูงใจในการเรียน ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้นแรงจูงใจในการเรียน เป็นสิ่งที่จะต้องมียู่เพื่อจะประสบผลสัมฤทธิ์ผลในการเรียน (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2536)

Murray (1938) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หรือความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement) ในเชิงพฤติกรรมไว้ว่า หมายถึง ความมุ่งหวังที่จะประสบความสำเร็จ ความพยายามฟันฝ่าอุปสรรคในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพยายามเอาชนะคนอื่น หรือความต้องการที่จะเพิ่มศักดิ์ศรีของตนเอง ความต้องการเหล่านี้เป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำและนำมาซึ่งสัมฤทธิ์ผล แมคเคลเลนด (McClelland) เป็นนักจิตวิทยาอีกผู้หนึ่งที่ทำให้ความสนใจเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตามทัศนะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่มีการกำหนดไว้ตั้งใจไว้ก่อนที่จะได้รับความสำเร็จ โดยยึดถือมาตรฐานสากลอันดีเลิศเป็นเกณฑ์ เขาชี้ให้เห็นถึงหน้าที่ของครูอันที่จะส่งเสริมหรือกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน

จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก คุณสมบัติที่มีอยู่ในตัวบุคคลเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการกำหนดผลสัมฤทธิ์แล้ว จึงมีปัจจัยที่น่าจะมีส่วนกระตุ้นให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอีกเช่น ความพึงพอใจ ฯลฯ

Anastasi (1961) ให้ข้อคิดเห็นว่า การศึกษามีได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาที่กล่าวไว้ว่า มีองค์ประกอบหลายประการที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนคือ องค์ประกอบทางเชาว์ปัญญา (Intellectual Factors) หรือลักษณะที่เรียกว่า ลักษณะทางบุคลิกภาพ (Personality Characteristics) เป็นต้นว่าความสนใจ ความพึงพอใจ ทัศนคติ ความวิตกกังวล แรงจูงใจ การปรับตัว ฯลฯ ดังที่ Brodie (1964) ได้ศึกษานักเรียน 505 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มพบว่า กลุ่มที่มีความพึงพอใจต่อโรงเรียน ประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะด้านวิชาการ มากกว่ากลุ่มที่ไม่พึงพอใจต่อโรงเรียน

Roe (1996 : อ้างถึงใน วรวิทย์ วินทูนินท์, 2537) ได้ให้ทัศนะว่า การมีอาชีพเป็นวิถีทางที่จะได้มาซึ่งค่าตอบแทนที่เพียงพอต่อความต้องการของการดำเนินชีวิต ฉะนั้น การที่จะเลือกอาชีพใดนั้น ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ของผู้เลือก Ginzberg (1996) กล่าวว่า บุคคลถ้าเลือกอาชีพตามองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกไป การตัดสินใจเลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่งมีผลต่อตนเอง

และสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่ ดังนั้น การเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการทำงานในอนาคต

Mitchell (1982) อธิบายว่า ความพึงพอใจก่อให้เกิดประสิทธิผล (Effectiveness) เพราะ ความพึงพอใจเป็นการเพิ่มขวัญและเพิ่มผลผลิต ดังนั้นในการบริหารหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ควรตระหนักถึงความพึงพอใจในวิชาชีพของนักศึกษา เพื่อให้การผลิตบัณฑิตบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้

จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขา วิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความพึงพอใจในวิชาชีพ และผลสัมฤทธิ์ทางการผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาแผน ก. (พลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ) และแผน ข. (พลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา)

1.2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความพึงพอใจในวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาแผน ก. (พลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ) และแผน ข. (พลศึกษา และเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา)

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาแผน ก. (พลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ)

1.2.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาแผน ก. (พลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ)

1.2.5 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับความพึงพอใจในวิชาชีพ พลศึกษาของนักศึกษาแผน ก. (พลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ)

1.2.6 เพื่อความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนัก ศึกษาแผน ข. (พลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา)

1.2.7 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาแผน ข. (พลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา)

1.2.8 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับความพึงพอใจในวิชาชีพ พลศึกษา กับของนักศึกษาแผน ข. (พลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา)

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความพึงพอใจในวิชาชีพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา แผน ก. กับ แผน ข. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา แผน ก. (พลศึกษา และวิทยาศาสตร์สุขภาพ) มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

1.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแผน ก.(พลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ) มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

1.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษาของนักศึกษาแผน ก. (พลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ) มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

1.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแผน ข. (พลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา) มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

1.3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแผน ข. (พลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา) มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

1.3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษาของนักศึกษาแผน ข. (พลศึกษากับเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา) มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากร คือ นักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ (แผน ก.) และนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา (แผน ข.) ชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และ ปีที่ 4 ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2536)

1.4.2 กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ (แผน ก) และนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา (แผน ข.) ชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และ ปีที่ 4 ปีการศึกษา 2541 ซึ่งประกอบด้วย

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 38 คน แผน ก. 18 คน แผน ข. 20 คน

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 32 คน แผน ก. 16 คน แผน ข. 16 คน

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 32 คน แผน ก. 13 คน แผน ข. 19 คน

รวม จำนวน 102 คน แผน ก. 47 คน แผน ข. 55 คน

1.4.3 ตัวแปรที่ผู้วิจัย ศึกษาในครั้งนี้

- (1) ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ
 - แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษา
- (2) ตัวแปรตาม (Dependent Variable)
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (คะแนนเฉลี่ยสะสม)

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

แบบวัด ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดที่ผู้ตอบสามารถแสดงความรู้สึกลงและความคิดเห็นโดยการเขียนตอบและได้ค่าคะแนนตามมาตรฐานค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จไปด้วยดี ให้ผลเป็นเยี่ยม ตั้งเป้าที่จะกระทำให้สำเร็จโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดในทางอารมณ์ที่ดีต่อสถานการณ์ หรือสิ่งใด ๆ ที่สนองความต้องการไปในทางที่ชอบ ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่แสดงออก ในลักษณะที่อยากปฏิบัติ อยากได้ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น ๆ

วิชาชีพ หมายถึง สาขาวิชาชีพที่มีมาตรฐานการศึกษา เป็นการศึกษาทางวิชาการขั้นสูง ที่สามารถประกอบเป็นวิชาชีพที่มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

ความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษา หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาที่พึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ (แผน ก.) กับพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจ (แผน ข.) โดยรู้สึกว่าการเรียนเป็นวิชาที่มีคุณค่าและสามารถประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จได้ในอนาคต

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ตั้งแต่ภาคเรียนแรกที่เข้าศึกษาจนถึงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ หมายถึง สาขาที่เปิดสอนในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา (หลักสูตรใหม่ 2536) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (หลักสูตร ก พลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ)

สาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา หมายถึง สาขาที่เปิดสอนในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา (หลักสูตรใหม่ 2536) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (หลักสูตร ข พลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา)

นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ที่ได้ศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น หลักสูตร แผน ก. (พลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ) และมีสถานภาพเป็นนักศึกษานักเรียนในขณะทำการวิจัยในครั้งนี้

นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา หมายถึง นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ที่ได้ศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น หลักสูตร แผน ข. (พลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา) และมีสถานภาพเป็นนักศึกษานักเรียนในขณะทำการวิจัยในครั้งนี้

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เพื่อเป็นข้อมูลให้ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นนำไปพิจารณาวางแผนปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในวิชาชีพ และแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาพลศึกษาในแผนการศึกษา แผน ก. และ แผน ข.

1.7.2 เพื่อเป็นแนวทางให้คณาจารย์ในภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้ตระหนักถึงความสำคัญขององค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในวิชาชีพ และแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ ซึ่งจะส่งผลในการส่งเสริมประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาพลศึกษาให้สูงขึ้น

1.7.3 เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ในสถาบันการศึกษาอื่นๆ